

tighederne og om folkeretten. Er Det danske Center for Menneskerettigheder ikke et center, hvor der også er eksperter, og kan vi som politikere ikke lytte til disse eksperter og tage stilling ud fra deres udsagn?

Ole Stavad (S):

Man kommer næsten i tanke om spørgsmålet »Hvor lang tid var Jeppe i Paradis?«. Vi fik jo først et meget klart svar, som vi alle sammen var glade for, men derefter må jeg sige, at uddybnin-gen skabte i hvert fald hos mig igen betydelig usikkerhed.

Det er jo godt, at der er en uafhængig bestyrelse, og jeg ved godt, at eksperter er folk, man næsten ikke må have lov til at nævne i dag som nogle, der kan bruges til noget. Men hvis det er sådan, at man skal have kvalificerede hørings-svar, forudsætter det jo, at den institution, som har en uafhængig bestyrelse, også har en ekspertviden, der gør den i stand til at give disse udtalelser på et kvalificeret grundlag. Skal man over i en statsinstitution og hente alle oplysninger, fordi eksperterne sidder dér, er det jo en helt anden situation, vi har.

Morten Helveg Petersen (RV):

Nu var jeg lige så glad, hr. udenrigsminister, fordi vi oprindeligt fik et klart svar om uafhængigheden. Det næste svar antog nærmest Kafkaske dimensioner, men det kunne jo være, jeg ikke lyttede ordentligt efter, og derfor må det være en god anledning for udenrigsministeren til at uddybe standpunktet.

Under alle omstændigheder: Vil udenrigsministeren medgive, at der har været en udvikling i udenrigsministerens standpunkt med hensyn til at sikre uafhængigheden? Og i givet fald må spørgsmålet så lyde: Hvem er det, der har givet inspiration til, at udenrigsministeren genovervejer? Er det henvendelser fra FN? Er det henvendelser fra udenrigsministerens eget parti? Eller hvad er det egentlig, der er sket i denne proces? Det kunne også være nyttigt at få et svar på det.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er muligt, hr. Jeppe Kofod har stillet sit spørgsmål lidt forkert, eller at jeg har forstået det forkert, og derfor præciserede jeg også et øjeblik efter, da jeg kunne høre, at enten spørgsmålet eller svaret måtte være blevet misforstået.

Det afgørende er jo, at den uafhængige høringsfunktion får sin uafhængige bestyrelse, og

det er helt morsomt at høre Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet nu forlange, at DUPI skal være totalt uafhængigt. Det har der overhovedet aldrig stået i de lovforslag, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har fremsat i tidens løb om DUPI, så nu er man altså ved at være mere hellige end paven selv i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Kl. 13.35

Jeg udelukker overhovedet ikke, at det kan ende på den ene eller den anden måde. Det, der er det afgørende for mig, må vi se i lovgrundlaget.

Jeg synes også, det er urimeligt, når hr. Jeppe Kofod siger, at nu vil man have hele modellen frem. Hvornår har Socialdemokratiet nogen sinde fremlagt en model, før det fremsatte et lovforslag?

Der er tale om, at her har vi en spørgetid, hvor der bliver spurgt om principper osv., men man kan da ikke forlange også at se et lovforslag under en spørgetid. Vi har sagt, at det bliver fremsat omkring den 1. marts, og vi har indbudt til forhandlinger om det. Men der var da ingen grund til først at fremsætte det den 1. marts, hvis jeg havde det i lommen i dag, så kunne jeg også gøre det i dag. Men vi skal se på modellerne, og modellerne vil altså være mange, og dem skal vi have lov til at arbejde med.

Men det afgørende for Folketinget må jo være, at det sikres, at høringsfunktionen bliver uafhængig i overensstemmelse med Parishensstillingen, og det har jeg svaret ja til. Den får sin egen uafhængige bestyrelse, og det kan godt ske på den måde, som den konstruktive hr. Aage Frandsen beskrev. Jeg siger ikke, det nødvendigvis skal ske sådan, men det er jo en af de mulige modeller. Men jeg synes, det er forkert at stå her og diskutere alle de mulige modeller.

Det er da rigtigt, som hr. Ole Stavad siger, at forskning kræver ekspertviden, og det er jo også derfor, der nu kommer det fællesskab. Der bliver meget mere at trække på. Man kan trække på freds- og konfliktforskningen, man kan trække på forskning i den nordlige halvkugle, i den sydlige halvkugle, i Holocaust- og folkedrabsforskning, og man kan trække på meget mere. Det kommer der en synergieffekt ud af, og det er jo faktisk det, man har erfaret på universiteterne gennem flere hundrede år. Man har lavet fakulteter, hvor flere forskellige fag arbejder sammen, og det kan man da ikke bryde op igen.